

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กอย่างกว้างขวาง เพราะตระหนักว่าเด็กคือทรัพยากรบุคคลที่มีค่ายิ่งของประเทศชาติ โดยเริ่มให้ความสนใจพัฒนาการศึกษาให้แก่เด็กตั้งแต่ระดับปฐมวัยที่มีความต้องการปกติ รวมถึงเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 10 วรรคสอง กำหนดว่า “การจัดการเรียนรู้สำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ” (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2547 : 7)

จากพระราชบัญญัติการศึกษาฉบับดังกล่าวจะเห็นได้ว่าครอบคลุมถึงเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพราะเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีหลายประเภท ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนจากความผิดปกติทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา แต่มีเด็กอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งมองโดยรวมจะเหมือนกับเด็กปกติ แต่ความสามารถในการเรียนรู้เป็นปัญหาในการเรียนการสอนของชั้นเรียน ซึ่งเด็กประเภทนี้นับวันจะมีปัญหามากขึ้น และครูผู้สอนยังมีความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กประเภทนี้น้อยมาก ซึ่งเด็กประเภทนี้เรียกว่าเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษกลุ่มหนึ่งที่เรียนอยู่ในชั้นเรียนปกติทั่วไป ลักษณะของเด็กกลุ่มนี้จะมีความยุ่งยากในการเรียนวิชาต่าง ๆ เช่น การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ เป็นต้น และจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำทั้ง ๆ ที่มีระดับสติปัญญาปกติหรือสูงกว่าปกติ โดยที่ครูส่วนใหญ่ไม่สามารถให้การช่วยเหลือได้ เพราะขาดความเข้าใจ และขาดเทคนิควิธีสอนที่จะช่วยเหลือได้ เด็กบางคนต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน บางคนต้องย้ายโรงเรียนบ่อย ๆ ในขณะที่หลายคนถูกเข้าใจว่าเป็นเด็กเหลวไหลไม่สนใจในการศึกษาเล่าเรียน (ดารณี ศักดิ์ศิริผล, 2549 : 1)

จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ทำให้เป็นแนวทางที่นักการศึกษาพิเศษจะต้องช่วยกันคิดและหาวิธีการป้องกันการสูญเปล่าทางการศึกษา และเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องค้นหาเด็กที่อยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการเป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เพื่อให้การช่วยเหลือ ขจัดปัญหาที่รุนแรง หรือลดปัญหาที่ไม่พึงประสงค์ เพราะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้นี้ จะมีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน มีความยุ่งยาก

ในการทำงาน การเข้าสังคม (Early Warning Signs of Learning Disabilities. 2004. Online อ้างในดารณี ศักดิ์ศิริผล, 2549 : 3)

การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติเป็นวิธีการที่นำมาเพื่อช่วยให้เด็กพิการ ได้มีโอกาสทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น ตามแนวคิดของนักการศึกษาพิเศษในปัจจุบัน ปัญหาทางการเรียนรู้เป็นความบกพร่องที่ซ่อนเร้น (Hidden Disability) นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เมื่ออยู่ในชั้นเรียน ซึ่งถ้าดูผิวเผินจะมีลักษณะเหมือนเด็กทั่วไป แต่มักพบว่านักเรียนบางคนมีความยุ่งยากในการเรียนรู้บางเรื่อง เช่น อ่านหนังสือไม่ออก จับใจความไม่ได้ เขียนสะกดคำไม่ได้ หรือไม่สามารรถคิดคำนวณได้ ทั้ง ๆ ที่สติปัญญาก็ดูปกติเช่นเดียวกับเด็กทั่วไปในชั้นเรียนเดียวกัน อีกทั้งบางคนอาจดูฉลาด แต่แม้ว่าครูผู้สอนจะได้พยายามจัดการเรียนการสอนอย่างดีแล้ว ก็ยังพบว่าการเรียนรู้ของนักเรียนไม่พัฒนาขึ้นเท่าไร

จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย จะต้องพิจารณาแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาเด็กนักเรียนกลุ่มนี้ เริ่มตั้งแต่การมีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ทั้งในเรื่องของลักษณะที่เป็นความบกพร่องทางการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งพบว่ามีลักษณะที่แตกต่างกันอย่างหลากหลาย รวมทั้งต้องรู้จักสังเกต รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ คัดแยกและวินิจฉัยความบกพร่องของนักเรียนแต่ละคนให้ชัดเจน หลักจากนั้นจึงจัดหาหรือพัฒนาเทคนิค วิธีการ สื่อการเรียนการสอน สำหรับนำมาใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาเด็กนักเรียนให้สอดคล้องกับสภาพความบกพร่องของนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550 : คำนำ)

แนวทางการช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เจเนท เลอร์นเนอร์ กล่าวว่า ไม่มีวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือเทคนิคใดเทคนิคหนึ่งของการสอนที่สามารถนำมาใช้ได้มีประสิทธิภาพกับเด็กทุกคน (Lerner, J.W. 2003 อ้างในดารณี ศักดิ์ศิริผล, 2549 : 5) เนื่องจากปัญหาทางการเรียนรู้นั้นมีหลายลักษณะ ได้แก่ ปัญหาการอ่าน การเขียน การสะกดคำ การคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ (เบญจพร ปัญญา, 2545 : 4) ; (ศรียา นิยมธรรม, 2551 : 13 - 15) ; (ผดุง อารยะวิญญู, 2542 : 115) ; (ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์, 2543 : 101) ; (ศิริวิมล ใจงาม, 2549 : 41) ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีวิธีสอนหลายรูปแบบเพื่อให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของเด็กแต่ละบุคคล

ในปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ กำลังให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาในกลุ่มเด็กนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (LD : Learning Disabilities) หรือที่เรียกว่า เด็กแอลดี ซึ่งมีการสำรวจเบื้องต้นพบมีจำนวนหลักแสนคนทั่วประเทศ ซึ่งคุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เปิดเผยว่า จากสถิติข้อมูลทางการศึกษาพบว่า ในปีการศึกษา 2550 มีเด็กพิการที่เรียนร่วมอยู่ในโรงเรียนทั่วไป จำนวน 223,211 คน ซึ่งเด็กพิการที่เรียนร่วมนั้นจะแบ่งออกเป็น

9 ประเภท ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น ทางการได้ยิน ทางสติปัญญา ทางร่างกายหรือสุขภาพ การพูดหรือภาษา เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ เด็กออทิสติก และเด็กพิการซ้ำซ้อน ทั้งนี้ยังพบว่า มีนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มากที่สุดถึง 105,952 คน คิดเป็นร้อยละ 47.47 ของเด็กพิการทั้ง 9 ประเภท ที่เรียนร่วมในโรงเรียนทั่วไป (หนังสือพิมพ์บ้านเมือง, 30 พฤษภาคม 2551) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของกัญญารัตน์ ว่องศิริกุล (2550 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เข้ามาเรียนร่วมในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานมากที่สุดคือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ แสดงว่ามีเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อยู่ในโรงเรียนเป็นจำนวนมาก

ในปีการศึกษา 2552 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 มีเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ 481 คน จากโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม 31 โรงเรียน เป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษา 29 โรงเรียน โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 2 โรงเรียน และโรงเรียนเครือข่าย 43 โรงเรียน รวม 74 โรงเรียน จากจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น 193 โรงเรียน (ข้อมูลการขอคู่มือทางการศึกษาจากศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 : ปีการศึกษา 2552) จะเห็นได้ว่านับวันเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากการที่ไปตรวจเยี่ยมโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมเป็นประจำทุกปี ในฐานะเป็นคณะกรรมการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ในการตรวจเยี่ยมโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม และคณะกรรมการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม มีความเห็นว่าผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง ส่วนมากยังขาดความรู้ในด้านการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และจากการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเด็กปกติอย่างมาก พฤติกรรมหรือลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กประเภทนี้ยังมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมสอดคล้องกับงานวิจัยของ ของสมนึก ภัทรรังสี (2552 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูหัวหน้าโครงการฯ ครูผู้สอน ผู้ปกครองและกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ปีการศึกษา 2551 โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับปัญหาจากมากไปน้อย คือ ปัญหาด้านการเรียนการสอน ด้านบริหารจัดการ ด้านปัจจัยและด้านคุณภาพนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาในเรื่องแนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ทั้งนี้เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางแก่ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และ ผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อย่างจริงจังต่อไป

คำถามของการวิจัย

1. สภาพการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษา 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการนำหรือสำรวจความต้องการ ด้านการเตรียมการ ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการประเมินผล และด้านการสรุปและนำไปประยุกต์ใช้ อยู่ในระดับใด
2. แนวทางการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษา 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการนำหรือสำรวจความต้องการ ด้านการเตรียมการ ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการประเมินผล และด้านการสรุปและนำไปประยุกต์ใช้ ควรเป็นอย่างไร

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษาในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
2. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษาในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าเป็น 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

1.1 ขอบเขตของเนื้อหา

ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ปีการศึกษา 2553 ซึ่งได้กำหนดกรอบเนื้อหาตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของกรมวิชาการ(2545 : 16 - 21) ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการนำหรือสำรวจความต้องการ ด้านการเตรียมการ ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการประเมินผล และด้านการสรุปและนำไปประยุกต์ใช้

1.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่รับผิดชอบด้านการศึกษาพิเศษ และครูผู้สอน ระดับประถมศึกษาในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ปีการศึกษา 2553 รวมทั้งสิ้น 29 โรงเรียน จำนวน 326 คน เป็นผู้บริหารโรงเรียน 29 คน ครูการศึกษาพิเศษ 29 คน ครูผู้สอน 268 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ปีการศึกษา 2553 ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย อัตราส่วนร้อยละ 50 ของจำนวนครูผู้สอนแต่ละโรงเรียน จำนวน 268 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 134 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

สภาพการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษาในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ปีการศึกษา 2553 ด้านการนำหรือสำรวจความต้องการ ด้านการเตรียมการด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการประเมินผล และด้านการสรุปและนำไปประยุกต์ใช้

ขั้นตอนที่ 2 แนวทางการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ระดับประถมศึกษา ด้านการนำหรือสำรวจความต้องการ ด้านการเตรียมการด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการประเมินผล และด้านการสรุปและนำไปประยุกต์ใช้ (กรมวิชาการ, 2545 : 16 – 21)

2.1 ขอบเขตของเนื้อหา

แนวทางการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งแนวทางที่ศึกษานำมาจากผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนรู้ในขั้นตอนที่ 1 จำนวน 5 ด้าน และเลือกรายการที่มีสภาพการจัดการเรียนรู้ในระดับที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดของแต่ละด้านมาสร้างเป็นประเด็นคำถาม เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะแนวทาง

2.2 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ศึกษา จำนวน 8 คน ได้แก่ อาจารย์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหา

ทางการเรียนรู้ ไม่น้อยกว่า 2 ปี และประสบความสำเร็จในการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ไม่น้อยกว่า 3 ปี และประสบความสำเร็จในการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดหรือเขตการศึกษา เลือกมากลุ่มละจำนวน 2 คน

2.3 ตัวแปรที่ศึกษา

แนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ซึ่งได้กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของกรมวิชาการ(2545 : 16 - 21) ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการนำหรือสำรวจความต้องการ ด้านการเตรียมการ ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการประเมินผล และด้านการสรุปและนำไปประยุกต์ใช้

นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง ระดับความคิดเห็นของประชากรและกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนรู้หรือการจัดกิจกรรม โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ในการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในขอบเขต 5 ด้านคือ ด้านการนำหรือสำรวจความต้องการ ด้านการเตรียมการ ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการประเมินผล และด้านการสรุปและนำไปประยุกต์ใช้

ด้านการนำหรือสำรวจความต้องการ หมายถึง การศึกษาสภาพ ความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนก่อนทำการสอน การรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียน จากการสังเกต การสัมภาษณ์ พูดคุย สร้างความคุ้นเคย การศึกษาความสามารถทางวิชาการของผู้เรียน จากการคัดกรอง การทดสอบความรู้เดิม การสัมภาษณ์ สอบถามปัญหาและความต้องการและการสรุปผลการดำเนินการศึกษา/สำรวจพฤติกรรมผู้เรียน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

ด้านการเตรียมการ หมายถึง การดำเนินการจัดเตรียมตนเองให้มีความพร้อมในการเป็นครูสอน การจัดการศึกษา และการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมตัวผู้เรียนและบรรยากาศที่เหมาะสม การปฏิบัติกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ การเสริมแรง การใช้เทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

ด้านการประเมินผล หมายถึง การดำเนินการวัดผลตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การใช้วิธีประเมินที่หลากหลาย ครอบคลุมหลายด้านอย่างต่อเนื่องและเป็นรายบุคคล สอดคล้องตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล(IEP) สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

ด้านการสรุปผลและนำไปประยุกต์ใช้ หมายถึง การรวบรวมผลการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

ที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล(IEP) รายงานต่อผู้บริหารโรงเรียนเชิงบรรยาย ประกอบการรายงานเชิงตัวเลข เพื่อประโยชน์ในการส่งต่อและนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างหลากหลาย

แนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง วิธีปฏิบัติที่มีความถูกต้อง เหมาะสมของครูในการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ซึ่งได้มาโดยการสังเคราะห์ ให้ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ในประเด็นคำถามที่ได้จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 ด้าน และเลือกสภาพการดำเนินการในรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในแต่ละด้านมาเป็นประเด็นคำถามคือ ด้านการนำหรือสำรวจความต้องการ ด้านการเตรียมการ ด้านการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการประเมินผล และด้านการสรุปและนำไปประยุกต์ใช้

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล(IEP) หมายถึง แผนการศึกษาที่จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับเด็กแต่ละคนที่ได้รับการบ่งชี้ว่าเป็นบุคคลที่มีปัญหาในการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยและคณิตศาสตร์ ในชั้นเรียนร่วม โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม หมายถึง โรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 และศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 ให้เป็นโรงเรียนแกนนำในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ เรียนร่วมกับเด็กปกติ

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการหรือผู้รักษาการในตำแหน่งโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

ครูการศึกษาพิเศษ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ประสานการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และทำหน้าที่สอนเสริมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

ครูผู้สอน หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้รายวิชาต่าง ๆ สำหรับเด็กปกติและเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง ผู้เรียนที่มีความบกพร่อง ยุ่งยากหรือความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่งหรือมากกว่าด้านความเข้าใจ การใช้ภาษา การพูดหรือการเขียน การให้เหตุผลหรือความสามารถทางคณิตศาสตร์และได้รับการตรวจวินิจฉัยและรับรองโดยแพทย์ว่ามีปัญหาทางการเรียนรู้และไม่มีความพิการซ้อน ในโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูได้แนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
2. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูระดับประถมศึกษา โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ได้ข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนและกำหนดทิศทางเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษาในโรงเรียนแกนนำเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. ผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษาโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขตอื่น ๆ ได้แนวทางเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพต่อไป
4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ ได้แนวทางพัฒนาบุคลากร และการสนับสนุนอื่น ๆ เพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษาในโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม
5. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้แนวทางพัฒนาบุคลากร และการสนับสนุนอื่น ๆ เพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษาในโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม